

върху това, което хората казватъ. Вѣрую, което се основава на писано, или на казано, не е истинско. То се мѣни всѣки день. Днесъ хората казватъ едно, утре — друго, и вѣрують се мѣни споредъ казаното. Това не е установено вѣрую. Истинското казване, или писане седи въ самото Битие. Това, което Битието е казало или писало, е неизмѣнното вѣрую на човѣка. Въ него се вижда проявата на Бога. Истински прояви на Бога сѣ тия, които произвеждатъ въ човѣка единъ и сѣщъ резултатъ. По външни прояви Богъ се мѣни, но вътрешно, по сѣщина, Той всѣкога остава единъ и сѣщъ. Черешата, като дърво, презъ зимата представя едно; презъ пролѣтѣта, накичена съ цвѣтове, представя друго нѣщо; презъ месецъ май, увиснала отъ зрѣли плодове, тя представя трето нѣщо. Въ сѣщностъ, тия три прояви на черешата представятъ само фази на нейното проявление, но черешата си остава една и сѣща.

Следователно, истина наричаме това, което произвежда въ човѣка само единъ резултатъ. И като дърво безъ листа, и като дърво съ цвѣтове и плодове, черешата си остава череша. Каква дума носи истината въ себе си? Такава, която отнима скръбъта, или неразположението на човѣка. Всѣка дума, която отнима радостъта, или внася неразположение въ човѣка, не носи истината. Коя любовъ е права? Права или идеална любовъ е тази, която дава и не мисли да взима. Да обичашъ нѣкого, това